

Dosarul nr. 5r – 3999/2025
24062025

4-25089637-12-5r-

HOTĂRÂRE

în numele Legii

11 decembrie 2025

mun.

Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător

Tudor

Stambol

Grefier

Cătălina

Raşcovschi

Cu participarea:

Contravenientului

Alexandru

Covaliov

Reprezentantului agentului constator

Nicolae

Bătrîncea

examinând în şedinţă judiciară publică, în limba de stat, contestaţia depusă de **Covaliov Alexandru** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în*****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01 011265 din 16.05.2025 şi a deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 1300 unităţi convenţionale pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravenţional, -

c o n s t a t ă :

Potrivit procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare nr. SVM01 011265 din 16.05.2025 întocmit de către agentul constator Roşca Ruslan, din cadrul Biroului Vamal Centru, Covaliov Alexandru a fost tras la răspundere contravenţională conform art. 287 alin. (8) Cod contravenţional pentru faptul că, la data de 16.06.2025 ora 16:00 min. , în Punctul Vamal Leuşeni, a omis scoaterea te pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mijlocului de transport de model „*****” cu n/î *****, care avea termenul depăşit.

La data de 30.05.2025, Covaliov Alexandru a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01 011265 din 16.05.2025 şi a deciziei de sancţionare cu amendă în mărime de 1300 unităţi convenţionale pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravenţional, solicitând anularea acestora şi încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestaţiei a indicat că, automobilul indicat nu a fost niciodată introdus pe teritoriul vamal al RM de către el. În procesul-verbal nu există nici o menţiune cu privire la data intrării acestui automobil în RM, cine l-a introdus, etc. Nu există nicio probă sau dovadă care să confirme acest fapt. Astfel de dovezi nu i-au fost prezentate şi nici nu sunt indicate în procesul-verbal. Este adevărat că automobilul a fost

al său până în anul 2014. Însă, era înmatriculat în Germania, deoarece este rezident al acestei țări. Pentru acest automobil a eliberat o procură pe numele fiului Kovalev Andrei. Din corespondență, cunoaște că în 2014 automobilul a fost vândut în orașul Tiraspol, lui Ivanchohlo Iurie. De asemenea, cunoaște că automobilul a fost înmatriculat la secția de înmatriculare a transportului din Moldova situată în orașul Tiraspol și i s-au atribuit „numere neutre”. Prin urmare, solicită instanței să constate că nu este subiect al contravenției și nu poate fi tras la răspundere contravențională pentru încălcarea regulilor vamale. Nu există dovezi privind elementul subiectiv al contravenției din partea sa. Faptele sale nu constituie o contravenție.

În ședința de judecată contravenientul, Covaliov Alexandru a solicitat admiterea contestației din motivele indicate în aceasta. Nu a introdus automobilul respectiv pe teritoriul Republicii Moldova. La volanul automobilului a fost o altă persoană. Ulterior fiul a ieșit din țară spre Germania deținea procură. A ieșit prin localitatea Camenca unde nu este post vamal. Automobilul a fost înregistrat în Republica Moldova, i s-au schimbat numerele. Ulterior au încercat să caute proprietarul automobilului. Pe data de 04.02.2020 a fost înmatriculată pe teritoriul Republicii Moldova.

În ședința de judecată reprezentantul agentului constatatator Nicolae Bătrîncea a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată. A comunicat că automobilul respectiv a fost introdus pe teritoriul Republicii Moldova și până în prezent acesta nu a fost scos. Iar ulterior a fost înmatriculat în regiunea transnistreană.

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată concluzionează de a respinge contestația, din următoarele considerente.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹ alin. (8).*

Termenul de depunere a contestației a fost respectat.

În ședința de judecată s-a constatat că, potrivit procesului-verbal și a deciziei de sancționare nr. SVM01 011265 din 16.05.2025 întocmit de către agentul constatatator Roșca Ruslan, din cadrul Biroului Vamal Centru, Covaliov Alexandru a fost tras la răspundere contravențională conform art. 287 alin. (8) Cod contravențional pentru faptul că, la data de 16.06.2025 ora 16:00 min. , în Punctul Vamal Leușeni, a omis scoaterea te pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mijlocului de transport de model „*****” cu n/î ***** , care avea termenul depășit.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se*

identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit art. 287 alin. (8) Cod contravențional, *omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligația de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, omiterea returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și a altor valori, scoase cu obligația de a fi returnate în termenele stabilite în actele referitoare la asumarea acestei obligații, nerespectarea măsurilor de politică economică și a restricțiilor prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, în lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii: a) pentru o perioadă de pînă la 30 de zile inclusiv, se sancționează cu amendă de la 84 la 90 de unități convenționale, cu obligarea scoaterii de pe/returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și valorilor respective, după caz; b) pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, se sancționează cu amendă de la 1300 la 1500 de unități convenționale, cu obligarea scoaterii de pe/returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și valorilor respective, după caz.*

În legislația Republicii Moldova, ca și în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de

judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

Instanța reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007*), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Cu privire la temeinicia procesului verbal de constatare a contravenției, instanța reține că, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vina contravenientului.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității.

În contextul circumstanțelor arătate, instanța reține că, prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către făptuitor, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens.

Astfel, instanța de judecată, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, concluzionează că, Covaliov Alexandru este culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravențional.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011265 din 16.05.2025, întocmit în privința lui Covaliov Alexandru.

Instanța reține că, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

Respectiv, analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauza sunt întrunite cerințele de formă ale procesului verbal de contravenție contestat, așa cum sunt impuse în mod imperativ de dispozițiilor art. 443 al Codului contravențional, referitoare la mențiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

În susținerea învinuirii au fost anexate următoarele acte:

- proces-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nr. SVM01 011265 din 16.05.2025 emis în privința lui Covaliov Alexandr (f. d. 16);
- copia sesizării (f. d. 17);
- informație despre traversarea frontierei Republicii Moldova potrivit căreia Covaliov Alexandru la data de 14.11.2013 a intrat pe teritoriul Republicii Moldova cu autoturismul cu n/î WESKQ777, pe care ulterior nu l-a scos de pe teritoriul Republicii Moldova (f. d. 18);
- copia pașaportului eliberat pe numele lui Covaiov Alexandru (f. d. 19);
- copia buletinului de identitate eliberat pe numele lui Covaliov Alexandru (f. d. 20);
- informație cu privire la drepturile și obligațiile persoanei în privința căreia a fost pornit procedura contravențională (f. d. 21);
- procesul-verbal de audiere a contravenientului Covaliov Alexandru prin care comunică că în anul 2014 automobilul respectiv a fost vândut și înmatriculat în Tiraspol (f. d. 22);
- citație expediată în adresa lui Covaliov Alexandru (f. d. 23);

Instanța de judecată menționează faptul că, conform art. 321 alin. (1) Cod vamal, în vigoare la momentul săvârșirii contravenției *„prin derogare de la prevederile art. 20, persoanele fizice rezidente și cele nerezidente au dreptul de a introduce pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, fără achitarea drepturilor de import, cu achitarea vinietei în condițiile art. 348¹ alin. (l) Cod fiscal, în scopuri personale, mijloace de transport clasificate la pozițiile tarifare 8702, 8703, 8711 și remorcile atașate la acestea (poziția tarifară 8716), indiferent de termenul lor de exploatare, doar în cazul în care vor fi declarate prin acțiune și plasate sub regim vamal de admitere temporară pe un termen de până la 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, cu respectarea următoarelor condiții: a) mijloacele de transport să se afle la evidență permanent în alte state; b) persoanele fizice rezidente să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință asupra mijloacelor de transport, fapt confirmat prin actele corespunzătoare; persoanele fizice nerezidente să fie proprietarii mijloacelor de transport și să locuiască temporar în Republica Moldova, aceste fapte fiind confirmate prin actele corespunzătoare; c) mijloacele de transport să fie scoase de pe teritoriul vamal până la expirarea termenului acordat, conform prevederilor prezentului cod; d) mijloacele de transport să nu fie folosite pentru prestarea serviciilor de transport al mărfurilor și al pasagerilor; e) în cazul în care persoanelor fizice nerezidente li se acordă un alt regim de ședere pe teritoriul Republicii Moldova, documentele confirmative să fie prezentate organului vamal în vederea prelungirii termenului de aflare a mijlocului de transport declarat prin acțiune, informația respectivă fiind inclusă în Registrul de stat al transporturilor. (3) Persoanele fizice rezidente și cele nerezidente care nu au scos, în termenul stabilit de*

prezentul articol, de pe teritoriul vamal mijloacele de transport declarate prin acțiune nu au dreptul să introducă pe teritoriul Republicii Moldova alte mijloace de transport în condițiile alin. (1) ”.

Astfel, se constată că, potrivit informației despre traversarea frontierei Republicii Moldova anexate la materialele cauzei Covaliov Alexandru la data de 14.11.2013 a intrat pe teritoriul Republicii Moldova cu autoturismul cu n/î WESKQ777, pe care ulterior nu l-a scos de pe teritoriul Republicii Moldova (f. d. 18) iar careva informație precum că acesta a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova sau a fost achitată taxa de import la materialele cauzei nu a fost anexată. Mai mult ca atât, contravenientul Covaliov Alexandru în cadrul declarației sale a comunicat că în anul 2014 automobilul a fost vândut. Astfel, instanța de judecată constată că, Covaliov Alexandru, a omis să scoată de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova autoturismul cu n/î WESKQ777, având obligația de a fi scos de pe teritoriul ei vamal, pentru o perioadă mai mare de 30 de zile. La fel, instanța de judecată relevă că, contravenientul Covaliov Alexandru în contestația înaintată a anexat copia certificatului de înmatriculare al automobilului de model „*****” pe care la data de 14.11.2013 l-a introdus pe teritoriul Republicii Moldova cu n/î ***** , l-a vândut, fiind înregistrat cu un alt număr abia la data de 24.10.2014 (f. d. 9). Or, conform art. 427 alin. (19) Cod vamal, *mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 319¹ pct. 3) a) și b), pot rămâne pe teritoriul vamal sub regimul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive. Plasarea sub regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport prevăzute în prezentul alineat, de către persoanele stabilite pe teritoriul vamal, se efectuează prin declararea verbală sau altă acțiune a mijlocului de transport, fără deținerea autorizației și cu exonerare de la prezentarea garanției. Pentru mijloacele de transport neînmatriculate în Republica Moldova care au fost introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin declarare prin acțiune până la momentul intrării în vigoare a prezentului cod, termenul de declarare prin acțiune de 180 de zile este calculat din data intrării în vigoare a prezentului cod. Mijloacele de transport rutier înmatriculate în Ucraina pot rămâne sub regimul vamal de admitere temporară până la 1 august 2026 cu condiția obținerii de către cetățenii ucraineni a unui statut conform Legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova.*

Astfel în speță, instanța de judecată a constatat faptul că, Covaliov Alexandru a comis contravenția prevăzută de art. 287 alin. (8) Cod contravențional.

În această ordine de idei, instanța reține că în procesul contravențional vizat au fost administrate suficiente probe, verificate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecăreia, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în raport cu circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția contravenientului, iar argumentele contravenientului, nu și-au găsit confirmare, având în vedere faptul că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit conform rigorilor stabilite de art. 443 Cod contravențional.

Astfel, instanța relevă că, agentul constatatator la examinarea cauzei a calificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat decizia de sancționare a lui Covaliov Alexandru în baza unor probe pertinente și concludente, cauza a fost examinată complet, fiind

stabilit cert faptul că în acțiunile lui Covaliov Alexandru sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravențional.

Totodată, instanța de judecată menționează că potrivit jurisprudenței CEDO în cauza *Maslova și Nalbandov contra Rusiei*, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii și asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar și a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „(1) *Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.* (2) *Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul.* (3) *În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată dispune, atunci când este necesar și dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispozițiilor legale.*”

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența *rationae materie* sau *ratione personae*, la sesizarea instanței, la compunerea acestuia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie

2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Astfel, conducându-se de propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, instanța ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată, așa cum în acțiunile contravenientului există faptele prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravențional, sancțiunea aplicată contravenientului de agentul constator fiind în corespundere cu cerințele legale.

În conformitate cu art. 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Contestația depusă de **Covaliov Alexandru** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în*****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 011265 din 16.05.2025 și a deciziei de sancționare cu amendă în mărime de 1300 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravențional - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător
Stambol

/semnătura/

Tudor